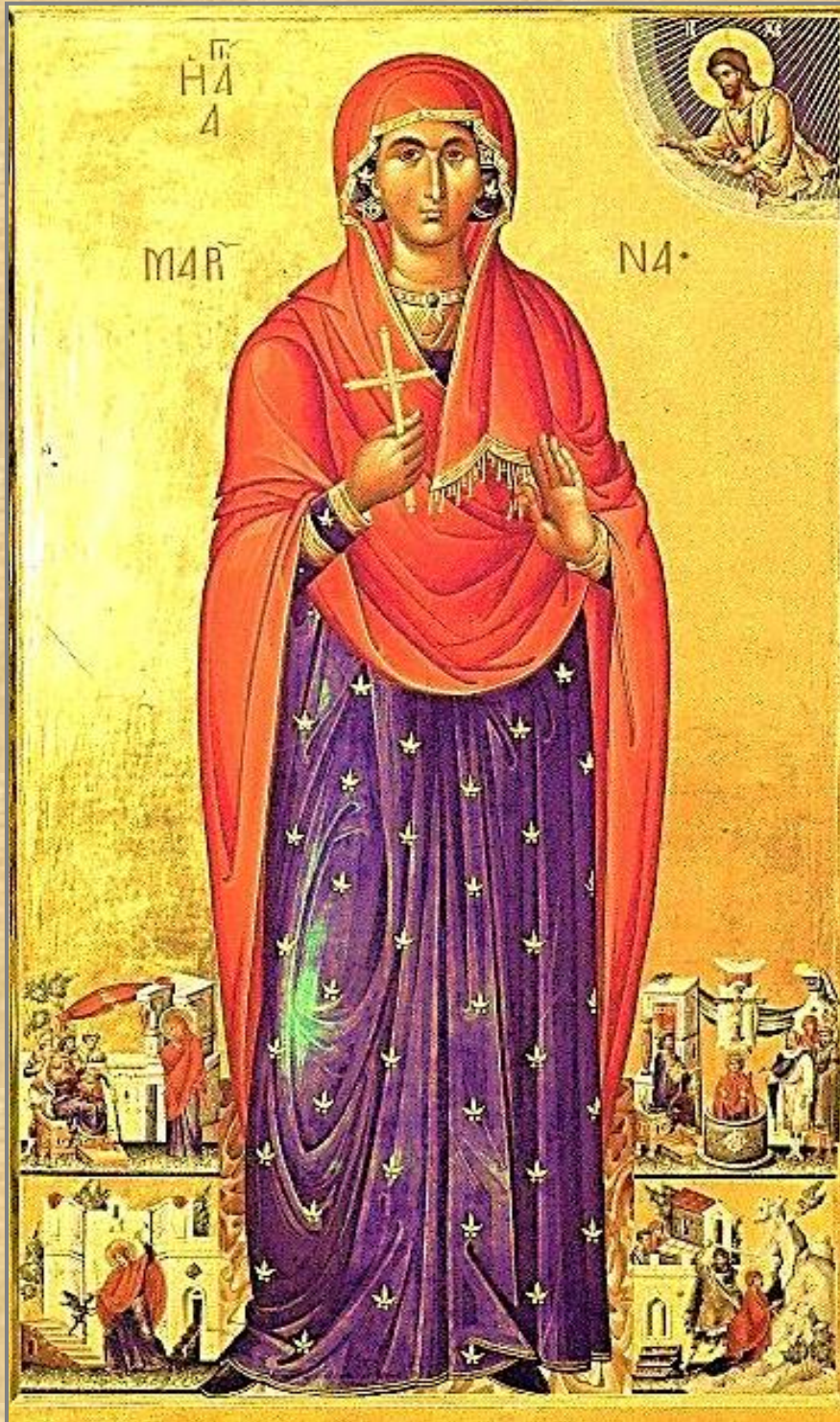
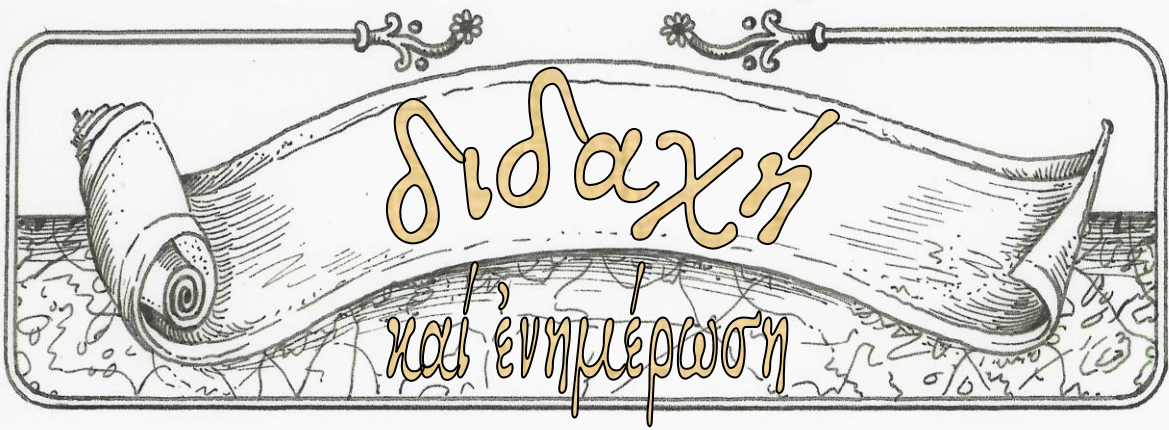

Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα

Ἀπολυτίκιον Ἁγίας Μαρίνης

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ **Μαρίνα** ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν
παῖσαν κατέλιπες καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν
γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν κατεπάτησας στερρῶς ὀφθέντα σοι Ἄθλη-
φόρε· καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ τῶν ἰαμάτων τὰ δωρήματα.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΑΝΩ ΙΛΙΣΙΩΝ

Τὰ κείμενα πού ἀκολουθοῦν ἀποτελοῦν ἄρθρα τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρ. Κωνσταντίνου Καραϊσαρίδη, δημοσιευμένα στό ἐνοριακό μας ἔντυπο «Διδασχὴ καὶ Ἐνημέρωσι», κατὰ τὰ ἔτη 1992 - 2001, μέ ἀφορμή τήν Ἱερά Πανήγυρη τῆς ἐνορίας μας, ἑορτή τῆς Ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μαρίνης (17 Ἰουλίου).

Η ΕΝΟΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΜΑΣ

(τεῦχ. 5, Ἰούλιος 1992)

Ὁ Ναός

Ἐδῶ καί μία εἰκοσαετία περίπου δημιουργήθηκε ἡ νέα ἐνορία τῆς Ἁγίας Μαρίνης Ἐνω Ἰλισίων, ἡ ἐνορία μας. Ὅλα αὐτά τὰ χρόνια κλῆρος καί λαός, ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς ἐνορίτες μας ἀπεδύθησαν σέ μία μεγάλη προσπάθεια νά χτισθεῖ ὁ Ναός μας καί νά γίνει ἡ Ἐνορία μας ἕνα ἀληθινό πνευματικό κέντρο.

Πραγματικά μέχρι σήμερα ἔχουν ἐπιτευχθεῖ πάρα πολλά. Ὅλοι μας χαιρόμαστε καί καμαρώνουμε, γιατί οὐσιαστικά χτίστηκαν δύο ἐκκλησίες, τῆς Ἁγίας Μαρίνης καί τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, καί ἀκόμη, γιατί στήν ἐνορία παρατηρεῖται μία πνευματική δραστηριότητα σέ ὅλους τούς τομεῖς. Καί εἶναι αὐτά τὰ συναισθήματα πού νιώθουμε καί δίκαια καί νόμιμα καί εὐχόμαστε ὁ Θεός νά ἀνταμείψει, ὅπως Αὐτός γνωρίζει, τόν καθένα κατά τούς κόπους του καί σύμφωνα μέ τό πνευματικό του συμφέρον.

Ὅμως, θά πρέπει νά εἴμαστε ρεαλιστές, παρότι αὐτά πού ἔγιναν εἶναι πολλά, αὐτά πού θά πρέπει νά γίνουν εἶναι περισσότερα. Παρότι αὐτά πού ἔγιναν φάνηκε ὅτι ἦταν πολύ δύσκολα, αὐτά πού θά πρέπει νά γίνουν εἶναι κατά πολύ δυσκολότερα. Καί ἐξηγούμε: Δυσκολευτήκαμε νά προχωρήσουμε τό χτίσιμο τοῦ Ναοῦ μας μέχρι τό σημερινό σημεῖο καί θά δυσκολευτοῦμε ἀκόμη, γιατί τό ἔργο εἶναι πολύ μεγάλο. Ὅμως, πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῶν προστατῶν Ἁγίων μας, τῆς Ἁγίας Μαρίνης καί τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τό ἔργο τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ναοῦ μας θά προχωρήσει καί θά τελειώσει. Ἡ πεῖρα

τό έχει αποδείξει περίτρανα. Δέν υπάρχει πουθενά χριστιανικός Ναός πού νά έμεινε μισοτελειωμένος. Μέ κόπους, μέ δυσκολίες καί μέ θυσίες, έπειδή τό θέλει καί τό εύλογεί ο Θεός καί οι Άγιοι μας, όλοι οι ναοί φθάνουν στην άποπεράτωσή τους.

Ή Ένορία

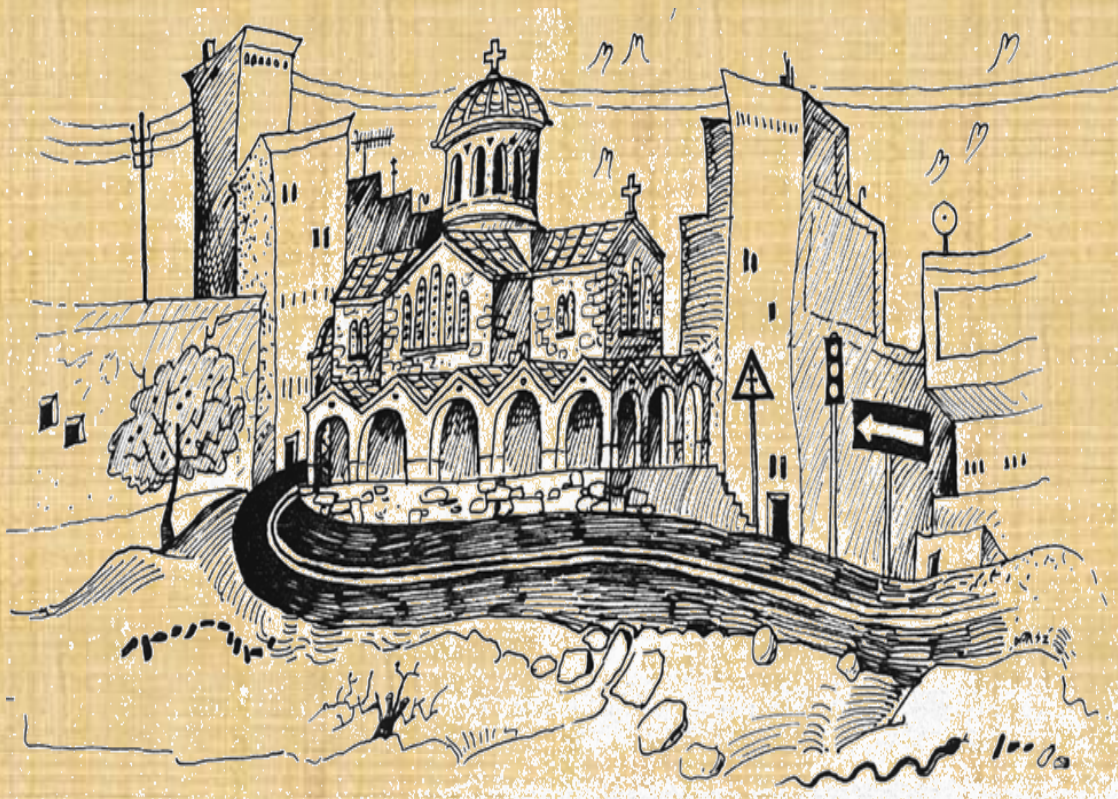
Όμως, αυτό πού είναι τό πιό δύσκολο από όλα είναι τό πνευματικό χτίσιμο. Ή άνοικοδόμηση τής Ένορίας μας. Στο θέμα αυτό δέν υπάρχει άποπεράτωση μέ τή συνηθισμένη έννοια. **Κάθε ένορίτης είναι καί ένας πνευματικός Ναός, μία έκκλησία πού κατοικεί ο Θεός. Καί άποπεράτωση τής έκκλησίας αυτής σημαίνει ο καθένας από τούς ένορίτες μας νά γίνει κατοικητήριο του Θεού, νά έχει μέσα του μόνιμο κάτοικο τό Θεό, νά γίνει ένας ζωντανός Ναός του Άγίου Πνεύματος. Ένορία σημαίνει θεραπευτήριο ψυχών.** Κάθε ένορίτης δηλαδή, όντας πληγωμένος από τήν άμαρτία, όσο θά ζει έντονα καί συνειδητά τήν ένοριακή ζωή, θά θεραπεύεται από τίς πληγές καί τά τραύματα πού του προξενεί ή άμαρτία καί τά πάθη του. Κάθε ένορίτης θά πρέπει μέσα στην ένορία νά βρίσκει τόν άληθινό προσανατολισμό στη ζωή του, νά βοηθιέται στα υλικά καί πνευματικά του προβλήματα, νά μήν αισθάνεται μοναξιά καί άπομόνωση μέσα σ' αυτή τή μεγάλη καί άνώδυμη μεγαλούπολη πού ζοϋμε. **Ένορία μέ λίγα λόγια σημαίνει μία μεγάλη πνευματική οίκογένεια.** Βεβαίως, δέ φανταζόμαστε ότι μπορούμε νά άναστήσουμε τά άρχαία πρωτοχριστιανικά ήθη, οϋτε πάλι σκεφτόμαστε μέ ρομαντισμό καί έξιδανικεύσεις τά παλαιά άρχαία

χρόνια και συγχρόνως τὰ βάζουμε ἀκατάπαυστα μέ τήν ἐποχή μας. Κάθε ἐποχή ἔχει τίς δυσκολίες της.

- **Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι διαχρονικό, πάντοτε ἐπίκαιρο.**

- **Καλούμαστε λοιπόν νά ζήσουμε εὐαγγελικά, ἀληθινά, χριστιανικά.**

- **Ἡ ἐνορία νά εἶναι πράγματι μία γνήσια χριστιανική κοινότητα. Ἐνας χῶρος ὅπου δημιουργεῖται ὁ ἀληθινός καί γνήσιος ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος τῆς χριστιανικῆς τελειότητος γιά τήν παροῦσα ζωή, καί ταυτόχρονα ὁ αὐριανός πολίτης τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, πού εἶναι ἡ αἰώνια καί ἀληθινή πνευματική οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ μας, τῶν Ἁγίων μας καί ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων Χριστιανῶν μας.**

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

(τεῦχ. 5, Ἰούλιος 1992)

Ὁ βίος - τό μαρτύριό της.

Ἡ **ἅγια Μαρίνα** καταγόταν ἀπό χωρίο τῆς Πισιδίας καί ἦταν κόρη τοῦ Αἰδεσίου, ἱερέως τῶν εἰδώλων, κατὰ τοὺς χρόνους Κλαυδίου Καίσαρος (270 μ.Χ.). Σέ μικρή ἡλικία πέθανε ἡ μητέρα της, γι' αὐτό ἡ ἀνατροφή της ἀνατέθηκε σέ μία γυναίκα, πού ζοῦσε ἔξω ἀπό τήν πόλη καί ἦταν χριστιανή. Ἀπό αὐτήν ἡ **ἅγια Μαρίνα**, πού διακρινόταν γιά τή σύνεση καί τό ἀγαθό της φρόνημα, διδάχθηκε τίς ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ἐπειδή, ὁμως, ἡ θεωρητική γνώση δέν ἀνεύπαυε τήν εὐσεβή ψυχή της, ποθοῦσε κυρίως τήν χριστιανική ζωή. Γι' αὐτό προσευχόταν τακτικά καί θερμά, ἐπιζητοῦσε τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ βίου καί ἐφύλαττε μέ ἀκρίβεια τά παραγγέλματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πρὸς τοὺς διαλογισμούς, τίς ἐπιθυμίες, τοὺς λόγους καί τήν καθ' ὄλου συμπεριφορά ἀπέναντι στό Θεό καί τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅταν ἔμαθε τά σχετικά μ' αὐτήν ὁ ἄρχοντας Ὀλύβιος ἔστειλε καί τήν συνέλαβε. Μπροστά στόν ἄρχοντα καί τά μέσα πού χρησιμοποίησε αὐτός γιά νά κάμψει τό φρόνημά της, ἡ **ἅγια Μαρίνα** δέ δέχθηκε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη της. Τότε ὁ Ὀλύβιος διέταξε νά τήν δέσουν στή γῆ καί νά τή γδάρουν. Ἡ Ἄγια ὑπέμεινε τό μαρτύριό της καί ὁ Θεός βλέποντας τήν πίστη της, τήν ἐνίσχυε μέ τή θεραπεία τῶν πληγῶν της. Κατά τή φυλάκισή της ἡ Ἄγια

ἀπέκρουσε τίς ἐπιθέσεις τοῦ δαίμονος, πού τῆς παρουσιάστηκε μέ διάφορες μορφές.

Τήν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ παρουσιάστηκε μπροστά στόν ἡγεμόνα ὑγιής καί ἄθικτη καί μάλιστα μετά καί ἀπό ἄλλα βασανιστήρια πού δέν ἔφεραν ἀποτέλεσμα, ὁ Ὀλύβιος διέταξε νά τήν ἀποκεφαλίσουν.

Τό παράδειγμα τῆς ἁγίας Μαρίνης ὁδήγησε καί πολλούς ἄλλους στό μαρτύριο.

Ἡ μνήμη της τιμᾶται τήν 17η Ἰουλίου.

Μαρτυρία καί μαρτύριο τῆς συνειδήσεως.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα στήν ἐποχή της ἔδωσε τή χριστιανική μαρτυρία πού ἔπρεπε καί μάλιστα τήν σφράγισε μέ τό μαρτυρικό αἷμα της, μέ τή θυσία τῆς ζωῆς της. Σήμερα ἰδιαίτερα καί ἐμεῖς καλούμαστε νά ἀγαπήσουμε τό φρόνημα τῆς Ἁγίας Μαρίνης πού εἶναι φρόνημα θυσίας καί ὁμολογίας. Τό μαρτύριο τοῦ αἵματος τῆς Ἁγίας νά τό βιώσουμε σάν μαρτυρία τῆς χριστιανικῆς ζωῆς μας καί ταυτόχρονα σάν μαρτύριο τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεώς μας, πού σημαίνει: **νά ὑποφέρουμε καί νά θλιβόμαστε ψυχικά γιά τό κακό πού ὑπάρχει γύρω μας**, γιά τό θρίαμβο τῆς ἀμαρτίας στίς καρδιές καί τίς ψυχές τῶν ἀδελφῶν μας καί στίς δικές μας, **νά ἔχουμε διακαῆ τόν πόθο καί ἀκατάπαυστο τόν ἀγῶνα γιά ἀπόκτηση τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν** καί ἀσβεστη τήν ἐπιθυμία καί μοναδική μέριμνα **πῶς θά εἴμαστε ὅλο καί καλύτεροι χριστιανοί, ἀληθινή καί εὐάρεστη θυσία γιά τό Θεό.**

ΤΑ ΜΑΓΙΑ

(τεύχ. 17, Ιούλιος 1993)

Στίς μέρες μας παρατηρεΐται, δυστυχῶς, μία ἔξαρση τῆς μαγείας καί τῶν ἄλλων παραθρησκευτικῶν φαινομένων. Τό πιό ἀνησυχητικό δέ εἶναι ὅτι παρασύρονται ιδιαίτερα τά νεαρά ἄτομα, τά ὁποῖα «δοκιμάζουν» τή μαγεία, μέ καταστρεπτικές συνέπειες γιά τή ζωή τους. Δέν ἔχει περάσει πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε πού διαβάσαμε στίς ἐφημερίδες ὅτι μία μαθήτρια Λυκείου στό Ἡράκλειο Κρήτης αὐτοκτόνησε τελικά, ἐπειδὴ δέν μποροῦσε νά ὑποφέρει ἄλλο τήν ταλαιπωρία πού ὑφίστατο ἀπὸ τότε πού ἔμπλεξε μέ μαγικές τελετές καί ἄλλα σατανιστικά φαινόμενα. Ἐπίσης, δέν εἶναι λίγοι οἱ Χριστιανοί μας πού καταφεύγουν γιά τή λύση τῶν προβλημάτων τους στά μέντιουμ κ.λπ.

Τά θλιβερά αὐτά φαινόμενα τῆς ἐποχῆς μας ἐπιβάλλουν νά κάνουμε λίγες διευκρινίσεις πάνω στό θέμα.

➤ Πρῶτον: Ὁ Διάβολος ἦταν καί εἶναι πάντα κακός. Ὀνομάζεται ἀρχέκακος, δηλαδή ἀρχή καί πηγὴ τῆς κακίας. Ἐπομένως, καί τά ὄργανά του -σατανιστές, μάγοι, μέντιουμ, κ.λπ.- εἶναι φορεῖς τοῦ κακοῦ. Ὅσοι ἄνθρωποι τούς πλησιάζουν, παθαίνουν ὀπωσδήποτε κακό. Ἐπιτέλους, ἄς τό καταλάβουμε μία γιά πάντα: διάβολος διάβολο δέν πολεμᾷ καί, ἀκόμη, ὁ διάβολος δέν μπορεῖ, εἶναι ἀνίκανος νά κάνει τό καλό, «ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστί».

➤ Δεύτερον: Ὅταν ἔχουμε ἓνα πρόβλημα, πρῶτα - πρῶτα πρέπει νά ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, τή ζωή μας, σέ τί φταῖμε

έμεϊς. Πρῶτα πρέπει νά ψάξουμε μέσα μας καί ἔπειτα ἔξω ἀπό ἐμᾶς. Ἄν ψαχτοῦμε καλά, θά βροῦμε καί πολλές ἀμαρτίες καί σφάλματα καί παραλείψεις.

➤ Τρίτον: Μήν ψάχνουμε τή λύση τῶν προβλημάτων μας μέ ἕναν τρόπο μαγικό, αυτόματο. Μή θέλουμε μέ ἕνα «κλίκ», ὅπως στίς φωτογραφίες, νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τό πρόβλημά μας. Τέτοιιοι «αὐτοματισμοί» γιά τά ἀνθρώπινα βάσανα καί προβλήματα δέν ὑπάρχουν, οὔτε θά ὑπάρξουν ποτέ. Ἀκόμη καί τό θαῦμα, πού εἶναι ὀπωσδήποτε ἕνα ἔκτακτο γεγονός, γίνεται ἀπό τό Θεό γιά νά ἀκολουθήσουν καί ἄλλα πολλά, ὅπως **ἡ μετάνοια, ἡ συντριβή, ἡ ἀπόφαση γιά ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ζωῆς μας.**

Συμπέρασμα: Ἀρκετά εἶναι τά δεινά τῆς ἐποχῆς μας, ἀχαρκτηρήριστη εἶναι ἡ ἐπιπολαιότητα καί ἡ ἀδιαφορία ἀπέναντι στά χριστιανικά μας καθήκοντα, ἄς μὴν προκαλοῦμε τόν ἅγιο Θεό καί ἄς μὴν παίζουμε ἐμεῖς μέ τό διάβολο, ἀφοῦ ἐκεῖνος ποτέ δέν ἀστειεύεται μέ ἐμᾶς, καί τέλος, ἄς παρακαλοῦμε τήν Ἁγία Μαρίνα, τήν προστάτιδα τῆς ἐνορίας μας καί νικήσασα τό διάβολο σέ νεαρή ἡλικία, νά μᾶς προστατεύει ἀπό τίς δαιμονικές, μαγικές καί ἄλλες πλάνες τοῦ σατανᾶ καί τῶν ὀργάνων του.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

(τεϋχ. 29, Ιούλιος 1994)

**Ἡ ὁμολογία τῶν Ἁγίων μαρτύρων, ἔκφραση ἀγάπης
πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.**

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή μᾶς ὀμιλεῖ γιὰ τὸ νέφος τῶν ἁγίων μαρτύρων πού μᾶς περιβάλλει, καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ ἀποφεύγουμε τὴν ἁμαρτία. Τὸ ἔνδοξο καὶ φωτεινότατο αὐτὸ νέφος κάθε τόσο διευρύνεται καὶ πλατύνεται μέ νέους Μάρτυρες ἀκόμη καὶ στὴν ἐποχή μας.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ὁμολογοῦν μέ πίστη στὸν ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό. Πολλοὶ τοὺς προκαλοῦν, τοὺς πιέζουν ἀφόρητα, τοὺς βασανίζουν γιὰ νὰ ἀρνηθοῦν, νὰ ἀποκρύψουν, νὰ ἀποσιωπήσουν, νὰ μὴν ὁμολογήσουν τὴν πίστη τους γιὰ νὰ μὴν ζημιώσουν τὴν ζωὴ τους καὶ χάσουν κάποια πρόσκαιρα ἀγαθὰ.

Τὴν ὁμολογία αὐτὴ ἐζήτησε ὁ Κύριος: «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθ. ι', 32-33).

Ἡ στιγμή τῆς ὁμολογίας καὶ θυσίας τῶν Ἁγίων Μαρτύρων εἶναι ἡ στιγμή πού ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη τους πρὸς τὸν Θεὸ κορυφώνεται. Ἔχουν ἤδη ξεπεράσει τὸν ἐγωϊσμό, τὴν αὐτάρκεια καὶ φιλαυτία, τὴν φιλοσαρκία. Εἶναι γεμᾶτοι

ταπείνωση και έλπίδα πρὸς τὸν Θεό, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν κόπους μιᾶς μακρᾶς πορείας καὶ ἀδιάκοπου ἀγῶνα.

Οἱ Ἅγιοι μάρτυρες προέρχονται ἀπὸ κάθε τάξη, ἡλικία, φύλο, ἐπάγγελμα, μόρφωση. Ὅλους, ὅμως, τοὺς χαρακτηρίζει ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό καὶ ὁ πόθος γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τῶν συνανθρώπων τους, ἀφοῦ μὲ τὴ ζωή τους καὶ τὸ μαρτύριό τους διατηροῦν ἄσβεστο καὶ ἀκοίμητο τὸ κανδήλι τῆς πίστεως πού φωτίζει τὸ σκοτάδι τῆς ἀγνωσίας καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀποτελεῖ ἀνακαίνιση ὀλόκληρης τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες μᾶς καλοῦν νὰ τοὺς μιμηθοῦμε.

Ἐάν ἐμεῖς σήμερα εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί, αὐτὸ ὀφείλεται σὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους καὶ ὀμολογητὲς τῆς πίστεως. Ἡ μαρτυρία τους ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς κάλεσμα - πρόσκληση γιὰ νὰ γίνουμε συνεχιστὲς καὶ διάδοχοί τους.

Σήμερα μπορεῖ νὰ μὴν κινδυνεύει ἐμφανῶς ἡ Ὀρθοδοξία ἀπὸ βάρβαρους κατακτητὲς καὶ δυνάστες, κινδυνεύει ὅμως ἀπὸ ἄλλους ἐχθρούς, πού ἴσως εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνοι, γιατί δὲν ἔρχονται ἐμφανῶς ὡς ἐχθροὶ ἀλλὰ ὑπουλα ὡς φίλοι καὶ εὐεργέτες, ὡς ὑπέρμαχοι τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας.

Ἐνας τέτοιος ἐχθρὸς εἶναι ὁ εὐδαιμονισμὸς πού καλλιεργεῖ τὴν φιλαυτία, τὴν σαρκολατρεία καὶ γενικὰ τὴν προσκόλλησή μας σὲ κοσμικὲς φροντίδες.

Οι άφθονες άνέσεις κάνουν τούς άνθρώπους άδιάφορους για τήν πίστη, νεκρούς πνευματικά χωρίς άναζητήσεις και σκληρόκαρδους.

Πώς νά ξεφύγει ό σύγχρονος άνθρωπος από τόν εύδαιμονιστικό κλοιό πού τόν δηλητηριάζει και τόν περισφίγγει;

Όμολογητής του Χριστού θά λογιστεῖ εκείνος πού θά μείνει πιστός στό όρθόδοξο ήθος και θά άντισταθεῖ διατηρώντας τήν πνευματική του έλευθερία και έγρήγορη.

Τό άσκητικό ήθος και φρόνημα τής όρθοδοξίας άποτελεῖ τό καλύτερο αντίδοτο.

Άλλον ύπουλο έχθρό άποτελοῦν οι ύλιστικές και άθειστικές ιδεολογίες πού προσπαθοῦν νά παγιδεύσουν και νά πείσουν, είδικότερα τούς νέους άνθρώπους, ότι ή Έκκλησία άποτελεῖ κάτι άναχρονιστικό και έμπόδιο στην άπελευθέρωση του άνθρώπου και στην πρόοδο. Προωθοῦνται και προβάλλονται μονόπλευρα θεσμοί ξένοι προς τήν όρθόδοξη παράδοση και καλλιεργεῖται έντονα άντιχριστιανικό πνεῦμα.

Μπροστά σ' αυτό τό κατεστημένο ό σύγχρονος άνθρωπος φαίνεται ότι δέν μπορεί νά άντισταθεῖ χωρίς νά άψηφίσει τίς συνέπειες πού θά ύποστεῖ.

Γιά παράδειγμα, ένας νέος πού θά τολμήσει σήμερα στό σχολεῖο ή κάπου άλλοῦ νά κάνει τόν σταυρό του ή νά πει ότι έκκλησιάζεται θά άκούσει πολλά είρωνικά σχόλια και πιθανόν θά περιφρονηθεῖ. Για τό λόγο αυτό πολλοί νέοι, ένῶ πιστεύουν, δέν τολμοῦν νά έκδηλώσουν φανερά τήν πίστη τους.

Σ' αυτόν τόν ἔμμεσο διωγμό τῆς πίστεως, **τό πολύ βασανιστικό μαρτύριο τῆς συνείδησης θά ἀναδείξει τούς σύγχρονους ὁμολογητές καί μάρτυρες.**

Ἡ Ἁγία Μαρίνα βοηθός καί προστάτης μας.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα στήν ἐποχή της ἔδωσε τήν χριστιανική μαρτυρία πού ἔπρεπε καί μάλιστα τήν σφράγισε μέ τό μαρτυρικό της αἷμα, μέ τή θυσία τῆς ζωῆς της.

Σήμερα ἐμεῖς καλούμαστε:

- **νά ἀγαπήσουμε τό φρόνημα τῆς Ἁγίας πού εἶναι φρόνημα θυσίας καί ὁμολογίας.**
- **νά βιώσουμε σάν μαρτυρία τῆς χριστιανικῆς μας ζωῆς καί ταυτόχρονα σάν μαρτύριο τῆς συνειδήσεώς μας τό μαρτύριο τοῦ αἵματος τῆς Ἁγίας.**
- **νά ἔχουμε μοναδική μέριμνα πῶς θά εἴμαστε ὅλο καί καλύτεροι χριστιανοί, ἀληθινή καί εὐάρεστη θυσία για τόν Θεό.**

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ;

(τεϋχ. 41, Ιούλιος 1995)

Τιμοῦμε αυτές τῖς μέρες τῆς μνήμης τῆς Ἁγίας Μαρίνης. Καί πανηγυρίζει ἡ ἐνορία μας. Ὅμως, οἱ καθημερινές συνομιλίες μας προδίδουν συχνά ἄγνοια γιά τό ποιός εἶναι ὁ ἅγιος. « Ἁγία γυναίκα ἡ μάνα μου» ἀκοῦμε νά λένε.

Ἡ πάλι: «ἁγιασε ὁ τάδε». Αυτό συχνά κρύβει μιά βαθιά παρεξήγηση γιά τό ποιός εἶναι ὁ ἅγιος. Γι' αὐτό ἀξίζει νά τεθεῖ τό ἐρώτημα: «Ποιός εἶναι ὁ ἅγιος; Ποιά τά γνωρίσματα τοῦ ἀνθρώπου πού εὐαρέστησε τό Θεό»;

Ὁ Μητροπολίτης Νικοπόλεως κ. Μελέτιος, στό βιβλίο του γιά τόν π. Ἰωήλ Γιαννακόπουλο, γράφει γιά τήν ἀγιότητα τά ἐξῆς: «Ποιός εἶναι ἅγιος; **Εἷς Ἁγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.** Οἱ ἄνθρωποι γίνονται ἅγιοι (σ' ἓνα σχετικό μόνο βαθμό!) ἀνάλογα μέ τήν ἔκταση τῆς μεθέξεώς τους στήν ἀγιότητα Ἐκείνου, ἀπό τόν Ὅποῖον *«ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καί χάριν ἀντί χάριτος»* (Ἰωάν. α', 16).

Ποιά εἶναι ὅμως τά σημεῖα πού μᾶς δείχνουν ὅτι ἓνας ἄνθρωπος μετέχει κατά κάποιον τρόπο στήν ἀγιότητα τοῦ Χριστοῦ; Τί μᾶς λένε οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας;

▪ **Τά καλά ἔργα, ἔργα τῆς χάριτος.** Ὁ ὅσιος Νεῖλος λέγει: *«τούς ἀληθῶς ἀγίους ἀπό τῶν ἔργων διάκρινε».*

▪ **Ἡ ταπείνωση, ἡ ἔλλειψη «τύφου».** Λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Σημεῖα ἀγιότητος «τό μετριάζειν καί μετριοφρονεῖν, καί τό μή φυσᾶσθαι ἐκ τῶν σημείων καί τῶν κατορθωμάτων».

▪ **ἡ ἐσωτερική καθαρότητα.** Ὁ Ἅγιος Μακάριος λέγει: «νομίζουσί τινες, ὅτι ἀπεχόμενοι γυναικός καί πάντων τῶν φαινομένων, ἤδη ἅγιοι εἰσίν. Ἄλλ' οὐχ οὕτως ἔστιν. Ἔτσι γάρ ἡ κακία ἐν τῷ νῷ καί ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ζῆ καί ἐπαίρεται. Οὗτος δέ ἔστιν ἅγιος: ὁ καθαρθεὶς καί ἀγιασθεὶς κατὰ τόν ἔσω ἄνθρωπον».

Ἀπό αὐτά βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι **τά ἀληθινά σημεῖα ἀγιότητος δέν εἶναι ἐκεῖνα πού φαίνονται, ἀλλά τά κρυφά καί κρυπτόμενα, καί ἰδίως ἡ ἀγάπη καί ἡ ταπείνωσις.** Τά «φαινόμενα», τά συνήθως φερόμενα ὡς ἀκριβῆ σημεῖα, ἐνδέχεται νά εἶναι ἀπατηλά:

▪ Μπορεῖ νά ἀποτελοῦν παγίδα τοῦ διαβόλου. Ἔχουμε παραδείγματα στούς βίους τῶν ἀγίων ὅπου φαινόμενα χαρίσματα δέν ἀντιμετωπίστηκαν σωστά, ἔγιναν πειρασμοί καί κατέληξαν σέ πλάνη.

▪ Μπορεῖ νά ἀποτελοῦν ὑπερεκτίμηση τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντος ἀπό ἐσφαλμένα κριτήρια.

Ἄχι λοιπόν τά ἔξω. Ἄχι τά φαινόμενα. Τά ἔσω ἀποτελοῦν μαρτυρία.

Ἄλα αὐτά μᾶς δείχνουν ὅτι πρέπει νά εἴμαστε πολύ συγκρατημένοι στίς κρίσεις μας. Οὔτε νά βιαζόμαστε νά ἀνακηρύσσουμε ἀγίους ὅποιους δείχνουν μία ἐξωτερική εὐσέβεια, οὔτε πάλι ὁμως

νά θεωρούμε ότι χάθηκαν πιά οι άγιοι άνθρωποι στις μέρες μας. Μας δείχνουν ακόμη πώς όταν αξιολογούμε τον εαυτό μας πρέπει νά μήν κοιτάμε τά έξωτερικά σημάδια αλλά τά έσωτερικά. Μοιάζει ή ζωή μας μέ τήν έσωτερική ζωή τών άγιων ή μόνο μέ τά χείλη τούς τιμούμε καί ή καρδιά μας εΐναι δοσμένη άλλου;

Σέ πολλούς φαίνεται πώς οι άγιοι εΐναι μακριά μας. Οι παλαιοί άγιοι μοιάζουν τόσο απόμακροι, σάν ήρωες παραμυθιοΰ καί οι σύγχρονοι άγιοι δέν εΐναι εύδιάκριτοι. Μακρινοί φαίνονται όμως οι άγιοι σ' εκείνους πού οι ΐδιοι απομακρύνθηκαν άπ' αυτούς ένω εΐναι πολύ κοντινοί σ' εκείνους πού τηροΰν τίς έντολές του Χριστου κι' έχουν τή χάρη του Άγιου Πνεύματος.

Σ' αυτές τίς μέρες τής πανηγύρεως για τή γιορτή τής Άγίας Μαρίνης πόσο κοντινή σέ μάς νιώθουμε τήν προστάτιδα άγία μας; Καί άν τή νιώθουμε μακριά μας μήπως πρέπει νά κάνουμε κάτι έμεΐς γι' αυτό;

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ!

(τεῦχ. 53, Ἰούλιος 1996)

Κάθε χρόνο ὁ μήνας Ἰούλιος ἔχει μιά ιδιαίτερη σημασία γιά τήν ἐνορία μας καί τοῦτο γιατί γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ Ἁγία Μαρίνα. Καί ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία μιᾶς ἐνορίας εἶναι τό σπίτι τό πνευματικό τῆς ἐνορίας ἔτσι γιορτάζει μαζί μέ τήν Ἁγία προστάτιδα, μαζί μέ τό Ναό της καί ὀλόκληρη ἡ ἐνορία.

Ἄς δοῦμε λιγάκι ἀναλυτικότερα τίς πιό πάνω ἀλήθειες.

Πρῶτα - πρῶτα, **τί εἶναι ἡ ἐνορία;**

Ἐνορία εἶναι μιά συγκεκριμένη ἐκκλησιαστική κοινότητα πού ἐκτείνεται μέσα σέ καθορισμένα τοπικά ὄρια (σύνορα). Ἡ συγκεκριμένη δέ αὐτή ἐκκλησιαστική κοινότητα (ἡ ἐνορία) εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Δηλαδή, κατέχει ὀλόκληρο τό πλήρωμα τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μιά σώζουσα κοινότητα ὅπου μπορεῖ κανεῖς μέ σωστές προϋποθέσεις νά βρεῖ τή σωτηρία του. Τά μέλη ἐπομένως κάθε ἐνορίας εἶναι ὀργανικά συνδεδεμένα μεταξύ τους, γιατί ὄλα μαζί μέ ἐπικεφαλῆς τό πρεσβυτέριο, στό ὄνομα τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου, ἀπαρτίζουν μιά πλήρη ἐκκλησιαστική κοινότητα, μιά ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό θά τό καταλάβουμε μέ ἕνα παράδειγμα: Σέ κάθε θεία λειτουργία οἱ πιστοί μιᾶς ἐνορίας καί ἄλλων ἐνοριῶν μεταλαμβάνουν τό σῶμα καί αἷμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή αἰσθητά τρώγουν καί πίνουν ἕνα τεμάχιο ἀγίου ἄμνου καί λίγο τίμιο αἷμα. Ὅμως, στήν πραγματικότητα ὁ κάθε ἕνας παίρνει μέσα του ὀλόκληρο τό

Χριστό. "Έτσι και η ένορία ένῶ εἶναι ένα κομμάτι από όλόκληρο τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ταυτόχρονα εἶναι όλόκληρη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας.

Τώρα, κάθε ένορία ἔχει ένα κέντρο πνευματικό, ὅπου στήνεται τό πνευματικό κοινό τραπέζι, ἡ Θεία Εὐχαριστία. Ὅλοι καταλαβαίνουμε ὅτι αὐτό τό πνευματικό κέντρο εἶναι ὁ Ἱερός Ναός, πού φέρει βέβαια τό ὄνομα ενός Ἁγίου ἢ Ἁγίας ἢ εἶναι ἀφιερωμένος στήν Παναγία μας ἢ καί ἀκόμη στόν Κύριο καί τήν Παναγία Τριάδα. "Έτσι, κάθε χρόνο πού ἔρχεται ἡ συγκεκριμένη ἑορτή γιορτάζει ὁ Ναός ἀλλά καί ὅλοι ὅσοι ἔχουν σχέση μαζί του, ὅλοι οἱ ένοριῖτες. Ἀφοῦ ὁ Ἱερός Ναός εἶναι τό κοινό πνευματικό κέντρο μας, ὅπου δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τιμῶνται οἱ ἅγιοί μας καί ἀγιάζονται οἱ Χριστιανοί μας, τότε, ὅταν γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας, γιορτάζουμε ὅλοι οἱ ένοριῖτες. Ὅλα, ὅμως, τά πῶ πάνω ἔχουν ἐφαρμογή ὑπό μία προϋπόθεση. Θά πρέπει ὅλοι οἱ ένοριῖτες νά νιώθουμε σάν μία πνευματική οἰκογένεια. Αὐτό σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά εἴμαστε στενά συνδεδεμένοι μέ τούς ἱερεῖς μας, τό Ναό μας ἀλλά καί μεταξύ μας. Θά πρέπει δηλαδή νά ἔχουμε συναίσθηση καί συνείδηση ὅτι εἴμαστε ὁ καθένας ένα μέλος, ένα κομμάτι από τό ἴδιο πνευματικό σῶμα, τήν ένορία μας. Καί ἐπίσης, ὅπως ὁ καθένας ἐνδιαφέρεται γιά κάθε μέλος τοῦ σώματός του, ἀλλά καί τά μέλη μιᾶς ἀρμονικῆς οἰκογένειας ἐνδιαφέρονται τό ένα γιά τό ἄλλο, ἔτσι καί οἱ σωστοί, συνειδητοποιημένοι ένοριῖτες θά πρέπει νά ἐνδιαφέρονται γιά ὅ,τι ἔχει σχέση μέ τή ζωή τῆς ένορίας τους, γιά κάθε εἰ δυνατόν πρόβλημα τῶν ἄλλων ἀδελφῶν τους, τῶν συνενοριτῶν τους.

Άγαπητοί μου, όλα όσα γράψαμε ως τώρα εύχόμαστε να καρποφορήσουν στις καρδιές και τις συνειδήσεις όλων τῶν ἐνοριτῶν μας καί κάθε χρονιά ἡ ἱερή πανήγυρη τῆς ἐνορίας μας, μέ τις πρεσβεῖες καί τή συμπαράσταση τῆς Ἁγίας Μαρίνας μας, νά μᾶς φέρνει ὄλο καί πιά κοντά σ' αὐτές τις μεγάλες ἀλήθειες οἱ ὁποῖες συνθέτουν τή σωστή παρουσία καί συμμετοχή μας στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας καί μᾶς ἐξασφαλίζουν πλούσια τή χάρη καί τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ, τή σωτηρία μας.

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

(τεϋχ. 53, Ιούλιος 1996)

Οι άνθρωποι πάντα έψαχναν και θά ψάχνουν για πρότυπα στή ζωή τους. Και ιδίως οι νέοι. Κι αυτό, γιατί αναζητούν ένα νόημα στή ζωή τους. Ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει στερούμενος πολλά πράγματα. Δεν μπορεί να ζήσει, όμως, δίχως ταυτότητα. Δίχως να ξέρει ποιός είναι, ποιός θέλει να γίνει, προς τά ποϋ κατευθύνεται ή ζωή του. Γιατί να ζει έτσι κι όχι αλλιώς.

Και στίς μέρες μας οι νέοι ψάχνουν για πρότυπα. Ο ρηχός, όμως, προβληματισμός και ή ήδονοθηρική αντιμετώπιση τής ζωής έχουν αντίκτυπο στό ποιιά είναι τά πρότυπα τών νέων. Από τή δεκαετία του '60 και μετά εμφανίζεται τό φαινόμενο τών STARS. Ηθοποιοί, τραγουδιστές, άθλητές, άνθρωποι του θεάματος, αυτοί είναι τά πρότυπα τών νέων, τά λαμπρά άστέρια τής εποχής μας. Κι αν κάποιο «καίγεται» γρήγορα, αντικαθίσταται από κάποιο άλλο. Δίκαια είχε πει κάποιος άνθρωπος του χώρου αυτού τά γεμάτα σαρκασμό λόγια: «Στίς μέρες μας όλοι έχουν δικαίωμα στή διασημότητα, αλλά μόνο για 15 λεπτά τής ώρας».

Όμως, δεν μπορούν να υπάρχουν άλλα πρότυπα για τούς νέους; Άραγε τά πρότυπα τών παλαιότερων γενιών είναι τόσο παρωχημένα, όσο πιστεύουν τά περιοδικά μέ τά μονοσύλλαβα ξενικά όνόματα; Πιστεύουμε ακράδαντα πώς όχι. Τά πρότυπα τής Έκκλησίας μας έχουν διαχρονική άξια. Άρκει να ψάξει κανείς σε βάθος και να αναζητήσει τήν αλήθεια πού πηγάζει από τούς βίους τών αγίων μας.

Αυτό τό μήνα πανηγυρίζει ή ένορία μας. Τιμούμε τή μνήμη τής Άγίας Μαρίνης. **Τί έχει νά πεϊ όμως ή Άγία στούς σημερινούς νέους;** Μήπως αύτή ή νέα γυναίκα πού έδωσε τή ζωή της για τό Χριστό είναι τελείως απόμακρη από μᾶς; Τά τρία παρακάτω σημεία νομίζω πώς θά δείξουν πώς δέν ίσχύει αυτό.

- Ἡ Άγία Μαρίνα ἦταν μιά πολύ μορφωμένη, πολύ καλλιεργημένη κοπέλα τής έποχῆς της. Ἐκτός από τή θεία σοφία ἦταν κάτοχος καί τής ανθρώπινης. Μέ ιδιαίτερο ζήλο έδειξε νωρίς ένδιαφέρον για τή μελέτη. Πόσο επίκαιρο είναι τό παράδειγμά της σέ μιά έποχή πού ή κυριαρχία τής εικόνας, ή άργκώ διάλεκτος μέ τίς 500 λέξεις τῶν νεανικῶν περιοδικῶν, ή ραθυμία καί ή νωθρότητα πού χαρακτηρίζουν τά νέα παιδιά όδηγοῦν σέ γενιές ούσιαστικά άναλφάβητων ανθρώπων. Ἀνθρώπων πού άδυνατοῦν νά έπικοινωνήσουν μέ τήν παράδοση τοῦ τόπου τους καί τόν εύρύτερο ανθρώπινο πολιτισμό. Ἀνθρώπων μέ τελείως ρηχή σκέψη πού άδυνατοῦν νά βροῦν κάτι σημαντικότερο στή ζωή από άτελείωτες ὤρες μπροστά στήν τηλεόραση. **Ἡ Άγία Μαρίνα μᾶς δείχνει πώς ό χριστιανός μπορεϊ καί πρέπει νά είναι ό σκεπτόμενος άνθρωπος, αύτός πού γνωρίζει καί μπορεϊ νά διαλέγεται μέ τήν έποχή του, αύτός πού πατάει γερά στά πόδια του καί δέν τρέχει πίσω από τίς έκάστοτε σειρήνες τῶν καιρῶν.**

- Ἡ Άγία Μαρίνα μέ τό μαρτύριο καί τήν όλη άγωνιστικότητα της είναι φωτεινό παράδειγμα πρός μίμηση σέ μιά έποχή πού οί νέοι διακατέχονται από μιά ιδιαίτερη νωθρότητα, μιά τεμπελιά, μιά άνευθυνότητα, γεγονός πού έπιτείνεται από τήν υπερ-

προστασία τῶν μεγαλυτέρων. «Νά μήν στενοχωρηθεῖ τό παιδί. Νά μήν κουραστεῖ, νά μήν ταλαιπωρηθεῖ». Ἔτσι, σκέπτονται συχνά οἱ μεγαλύτεροι. Μέ ἀποτέλεσμα οἱ νέοι μας ἀντί νά εἶναι ἡ κινητήρια δύναμη τῆς κοινωνίας μας, εἶναι οἱ βολεμένοι, πρόωρα κουρασμένοι ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς.

- Ἡ Ἁγία Μαρίνα ἦταν ἐξαιρετικά ὄμορφη. Ὁ βιογράφος τῆς Ἁγίας κάνει σκόπιμα τήν ἀναφορά στήν ἐξωτερική ἐμφάνισή της, γιά νά δείξει ὅτι τίποτα δέν μπορεῖ νά εἶναι ἐμπόδιο στήν ἀφοσίωση τοῦ ἀνθρώπου στό Θεό. Ἄν ἡ σωματική ὄμορφιά γίνεται συχνά ἀφορμή φιληδονίας, αὐτό δέν εἶναι ἀναγκαστικά ἀπαραίτητο. Αὐτό τό δίδαγμα μᾶς δίνει ἡ Ἁγία Μαρίνα. Στούς νέους, ὅμως, τῆς ἐποχῆς μας δίνει κι ἕνα ἀκόμη δίδαγμα. Κι αὐτό, γιατί ζοῦμε μία πρωτοφανή νευρωτική στάση τῶν νέων ἀνθρώπων σέ σχέση μέ τήν ἐξωτερική τους ἐμφάνιση. Μοιάζει νά εἶναι αὐτό τό πιό σημαντικό στή ζωή τους. Ἄν κάτι δέν πάει καλά μ' αὐτή, καταρρακώνονται. Ἄν πλεονεκτοῦν, γίνονται ἀλαζονικοί. Μία βιομηχανία γιά δίαιτες, γιά γυμναστική, γιά πλαστική χειρουργική ἔχει στηθεῖ γιά νά ὑποστηρίξει καί νά θησαυρίσει ἀπ' αὐτή τήν ψυχικά ἄρρωστη νοοτροπία τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἁγία Μαρίνα σ' ὅλους αὐτούς τούς νέους ἔχει νά πεῖ πώς ὅλα αὐτά ἔρχονται καί παρέρχονται. Πώς δέν δίνουν νόημα στή ζωή καί ψυχική γαλήνη. Ἡ ψυχική ὄμορφιά εἶναι αὐτή πού μένει. Γιά πάντα.

Πολλά λοιπόν ἔχουν νά μᾶς ποῦν στίς μέρες μας καί ἰδίως στούς νέους πού ψάχνουν ἀπεγνωσμένα γιά πρότυπα οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄρκεῖ νά καθίσουμε νά ἀφουγκραστοῦμε τή φωνή τους. Καί νά τήν λάβουμε σοβαρά ὑπ' ὄψη μας.

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ
(Μιά "κοπελίτσα" μᾶς διδάσκει)
(τεῦχ. 65, Ἰούλιος 1997)

Ἀγαπητοί ἐνοριῖτες καί φίλοι τῆς ἐνορίας μας,

Ὁ Θεός μᾶς ἀξίωσε νά ἔχουμε φύλακα, προστάτη καί βοηθό τῆς ἐνορίας καί τοῦ καθενός μας μία κοπελίτσα, τήν ἔνδοξη Μεγαλομάρτυρα Μαρίνα.

Ἔτσι, ὅλο τό χρόνο, ὀλόκληρη τή ζωή μας, μά ιδιαίτερα τήν ἡμέρα τῆς πάνσεμνης μνήμης της, πρέπει νά προσπαθοῦμε νά διδαχθοῦμε ἀπό τή ζωή καί τό παράδειγμά της.

Ἄς δοῦμε λοιπόν μερικά **διδάγματα** ἀπό τό βίο της:

α) Ὁ σπόρος φύτρωσε.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα, νεογέννητο κοριτσάκι, ἔμεινε ὀρφανό ἀπό τή μητέρα της. Ὁ εἰδωολάτρης πατέρας της τήν παρέδωσε σέ ἄλλη γυναῖκα τροφό γιά νά τήν θηλάζει. Ἔτσι, κατ' οἰκονομία Θεοῦ βρέθηκε σέ χριστιανικό περιβάλλον καί διδάχτηκε τήν χριστιανική πίστη. Ἡ ἀγάπη πρὸς τό Θεό καί τά πρῶτα χριστιανικά διδάγματα καταγράφηκαν ἀνεξίτηλα -ὅπως φάνηκε ἀργότερα- στήν καθαρή ψυχή της.

-Δίδαγμα πρῶτο: Οἱ γονεῖς, οἱ δάσκαλοι, οἱ ἱερεῖς καί οἱ κατηχητές πρέπει νωρίς ἀπλά, ἤρεμα, νά σπέρνουν τό σπόρο τῆς πίστεως στό γόνιμο ἔδαφος τῆς παιδικῆς ψυχῆς. Ἄς σπέρνουμε ἐμεῖς καί, ὅταν μεγαλώσουν τά παιδιά μας, πολύ πιθανόν νά

ἀξιοποιήσουν τό σπόρο. Ἐνῶ, ἂν ἐμεῖς δέ σπέρνουμε τήν πίστη, ὅταν μεγαλώσουν τά παιδιά καί νά θέλουν θά δυσκολευτοῦν νά καλλιεργήσουν πνευματικά τή γερασμένη ψυχή τους.

β) Ὁ πόθος γιά μαρτύριο καί ὁμολογία.

Μετά τίς πρῶτες αὐτές καταγραφές καί ἐμπειρίες τῆς παιδικῆς πίστεως ἡ Ἁγία Μαρίνα, μέ τή φώτιση τοῦ Θεοῦ ἀσφαλῶς, ἀλλά καί μέ τήν ἁγία θέλησή της, ἄρχισε νά ποθεῖ ὀλόψυχα καί μέ ὠριμότητα τό Ἅγιο Μαρτύριο τῆς πίστεως, τήν ὁμολογία. Ἔτσι, βρέθηκε ἀντιμέτωπος μπροστά της, γεμᾶτος μῖσος, ὁ σαρκικός εἰδωλολάτρης πατέρας της. Καί ὁ ἑπαρχος Ὀλύμβριος. Μέ ἀπειλές, μέ φοβερισμούς, βασανιστήρια προσπάθησαν νά τήν ἐμποδίσουν, νά τῆς ἀλλάξουν τό χριστιανικό ἀγωνιστικό φρόνημα, νά τῆς μετατρέψουν τή διάθεση γιά τό μαρτύριο. Ὅμως, ἀπέτυχαν παταγωδῶς.

Δίδαγμα δεύτερο: Ἀκόμη καί ἓνα νέο παιδί, ἓνας ἔφηβος, δυναμωμένος μέ τή χάρη καί τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ καί ἐνισχυμένος ἀπό τό ἀγωνιστικό του φρόνημα, μπορεῖ νά ἀψηφήσει τίς ὅποιεσδήποτε ἀπειλές, νά γίνει ἥρωας τῆς πίστεως. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ νέοι καί οἱ νέες εἶναι ἐπιρρεπεῖς στούς διάφορους πειρασμούς καί ἀσταθεῖς ἐνώπιον τῶν δύσκολων περιστάσεων. Ὅμως, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν καλλιεργημένη ἰσχυρή θέληση καί τό πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας μπορεῖ νά φτάσουν νά ξεπεράσουν σέ γενναιότητα καί ἀνδρεία πνευματική ἀκόμη καί τούς μεγάλους καί ὠριμους.

γ) Ὁ πόλεμος τοῦ διαβόλου.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα, τό πανάγιο αὐτό παιδί τοῦ Θεοῦ, πολέμησε μέ τό διάβολο ἔμμεσα καί ἄμεσα. Πολέμησε ἔμμεσα, γιατί ἀντιστάθηκε στά ὄργανά του, δηλαδή στόν πατέρα της καί τόν ἔπαρχο Ὀλύμβριο, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νά τήν ἐκτρέψουν ἀπό τό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Πολέμησε καί τόν ἴδιο τό διάβολο, ὁ ὁποῖος μεταμορφωμένος σέ δράκοντα καί κακόμορφο ἄνθρωπο προσπάθησε νά τήν φοβερίσει καί νά ἐξανεμίσει τήν ἀγωνιστική της διάθεση.

Δίδαγμα τρίτο: Ὁ διάβολος πάντοτε, μέχρι τή συντέλεια τοῦ κόσμου, θά πολεμᾷ τούς ἀγωνιστές χριστιανούς. Θά πολεμᾷ, θά διαβάλλει τόν ἀγώνα τους, εἴτε μέσω τῶν ὀργάνων του εἴτε ἀπ' εὐθείας ὁ ἴδιος. Σέ κάθε περίπτωση, ὁ διάβολος δέν ἔχει ἀπεριόριστη ἐξουσία πάνω μας. Μπορεῖ νά μᾶς κάνει τόσο κακό, ὅσο τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Παντοδύναμος Θεός. Ὅμως, ἐμεῖς μπορούμε μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί τά ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας μας νά καταβάλουμε κάθε ἐμπόδιο τοῦ διαβόλου στήν πνευματική μας πορεία.

δ) Φανέρωση τῆς Ἁγίας Τριάδος - Προσευχή καί Διαθήκη τῆς Ἁγίας Μαρίας.

Βλέποντας ὁ Πανάγιος Θεός τόν ἔνθεο ζῆλο καί τά πνευματικά κατορθώματα τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς ἀπεκάλυψε τό Τριαδικό Πρόσωπό Του, δηλαδή **ὡς φῶς οὐράνιο (Πατήρ), ὡς ἕναν**

ὑπερμεγέθη Σταυρό (Υἱός) καί ὡς ἓνα περιστέρι (Ἅγιο Πνεῦμα). Τήν ἴδια ἐμπειρία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ εἶχε ἡ Ἁγία ἄλλη μία φορά, ὅταν τήν ἔριξαν ἀνάποδα σέ ἓνα καυτό σκεῦος ὕδατος, οὕτως ὥστε ἡ τελευταία θεά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, συνδυασμένη μέ τήν κατάδυση καί ἀνάδυση στό καυτό νερό νά ἀποτελέσει καί τό Ἅγιο Βαπτισμα τοῦ Αἵματος πού θά ἀκολουθοῦσε σέ λίγο.

Δίδαγμα τέταρτο: Στούς ἁγίους καί ἀξίους φανερώνεται ὁ Τριαδικός Θεός καί πλημμυρίζει τήν ὕπαρξή τους μέ θεϊκό φῶς καί ἀνέκφραστη χαρά. Καί οἱ ἅγιοι, ὅπως ἡ Ἁγία Μαρίνα, τή δόξα καί τήν τιμή πού τούς χαρίζει ὁ Θεός ἐπιθυμοῦν νά τήν χαρίσουν σέ ἐμᾶς. Γι' αὐτό καί ἡ Ἁγία Μαρίνα πρίν τόν ἀποκεφαλισμό της εὐχήθηκε:

«Δέσποτα Θεέ...χάρισαι τήν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν ὅλων ἐκείνων, ὅπου θέλουν οἰκοδομήσει Ἐκκλησίαν εἰς τό ὄνομα τῆς δούλης σου, νά λειτουργῶσιν εἰς αὐτήν προσευχόμενοι, ἢ γράφουσι τό μαρτύριον τῆς ἀθλήσεώς μου καί τό ἀναγινώσκουσι μετά πίστεως, μνημονεύοντες τό ὄνομα τῆς δούλης σου καί καρποφοροῦσιν τό κατά δύναμιν ὅλων αὐτῶν, λέγω, ὅσοι θεραπεύσουν τό οἰκητήριον τοῦ σώματός μου, ὅπου ἐμαρτύρησε δι' ἀγάπην σου, συγχώρησον τάς ἀμαρτίας κατά τό μέτρον τῆς πίστεως αὐτῶν... ὅσοι δέ θέλουν μέ ἐορτάσει δοξολογοῦντες μετά πίστεως καί σοῦ ζητοῦσιν σωτηρίαν καί ἔλεος διά μέσου μου, χάρισαί τους εἰς τοῦτον τόν κόσμον τά ἀγαθά σου, νά πορεύωνται πρὸς αὐτάρκειαν· ἀξίωσον δέ αὐτούς καί τῆς ἐπουρανίου βασιλείας σου ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος ἀγαθός καί φιλόανθρωπος, καί τῶν ἀγαθῶν δοτήρ εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν».

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

(τεϋχ. 77, Ιούλιος 1998)

Ήδη μέ τίς πρεσβεΐες τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης φτάσαμε καί φέτος στήν ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐνδόξου ἐτήσιας μνήμης της, ὡς προστάτιδος τῆς ἐνορίας μας.

Ὅλοι οἱ ἐνοριῖτες ἔχουμε ἕνα ἰδιαίτερο πνευματικό δεσμό μέ τήν Ἀγία Μαρίνα καί εἶναι εὐλόγο, ἀφοῦ τῆς χτίζουμε τό Ναό της. Μά, ὁμως, ἔχουμε προβληματιστεῖ σοβαρά γιά τό ἄν καθημερινά τήν ἐπικαλούμαστε στίς προσευχές μας, γιά το ἄν τῆς ἐμπιστευόμαστε τά προβλήματα καί τίς ἀγωνίες μας;

Δέν ξέρω, τό τελευταῖο μας ταξίδι στήν Κύπρο¹ μέ προβληματίσε πολύ. Στήν Κύπρο ἡ Ἀγία Μαρίνα εἶναι ἀπό τά πιό τιμώμενα πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας. Στό ὄνομά της ἔχουν κτιστεῖ Ἱεροί Ναοί καί ξωκκλήσια. Δέν ὑπάρχει περιοχή τῆς Κύπρου πού νά μήν τιμᾶται ἔντονα ἡ Ἀγία Μαρίνα. Καί, ὅπως προσωπικά διαπίστωσα, πολλοί Κύπριοι ἀδελφοί μας καθημερινά τήν ἐπικαλοῦνται γιά νά τοῦς βοηθήσει.

Εἰλικρινά δέν μπόρεσα νά ἐρμηνεύσω τό γεγονός. Τό καταθέτω ὡς μαρτυρία τῆς ἐμπειρίας τῶν ἐν Κύπρῳ ἀδελφῶν μας, ὥστε νά γίνει καί ἐμπειρία δική μας, ὅλων μας.

Ἀφοῦ ἔχουμε καί εἰδικό λόγο, εἴμαστε ἐνορία πού μᾶς χάρισε τό ὄνομά της καί ἀσφαλῶς θά μᾶς χαρίσει καί τίς εὐλογίες της. **Ἀγία Μαρίνα εὐλόγησέ μας, σκέπασέ μας.** Ἀμήν.

---

¹ Τήν ἴδια χρονιά εἶχε προηγηθεῖ ἐνοριακή ἐκδρομή στήν Κύπρο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

(τεϋχ. 89, Ιούλιος 1999)

Παίρνοντας άφορμή από τή ζωή και τό μαρτύριο τῆ Ἁγίας Μαρίας θά θέλαμε νά θίξουμε ἕνα γνωστό έκ πρώτης ὄψεως θέμα, αλλά ταυτόχρονα και παρεξηγημένο, τό **τί σημαίνει δηλαδή ζωντάνια και άγωνιστικότητα.**

Τό παράδειγμα τῆς Ἁγίας Μαρίας.

Ἡ Ἁγία Μαρία υπέστη φρικτά βασανιστήρια και, τελικά, μαρτυρικό θάνατο δι' άποκεφαλισμοϋ σέ ηλικία 17 ἐτῶν περίπου. Εἶναι συγκλονιστικό τό νά αναλογίζεται κανείς πῶς μία παιδούλα, μία νέα κοπελίτσα, μία «ἔφηβη» ἔφτασε σέ τόση πνευματική ώριμότητα, ὥστε νά προτιμήσει τό φρικτό μαρτύριο παρά νά άρνηθεῖ τήν χριστιανική πίστη της. Εἶναι άσύλληπτο τό πῶς μία τόσο νέα κοπέλα κατόρθωσε νά φτάσει στό σοφό συμπέρασμα ὅτι **τά ούράνια άγαθά τῆς βασιλείας τοϋ Θεοϋ εἶναι άπείρως πολυτιμότερα από τά νιάτα, τή δόξα και τίς τιμές αϋτοϋ τοϋ κόσμου.** Τέτοια σύνεση και σοφία πολλές φορές δέν τή συναντᾶμε οϋτε και σέ σημερινούς ηλικιωμένους άνθρώπους. Δέν υπάρχει ἄλλη ἐξήγηση: **ἡ άγία Μαρία κατόρθωσε από μικρό παιδάκι νά κάνει βίωμά της τή χριστιανική ζωντάνια και άγωνιστικότητα.** Εἶχε, δηλαδή, ἕνα άπόλυτα άγωνιστικό, άσυμβίβαστο πνευματικό φρόνημα και τά ὅσα άκολούθησαν ἤλθαν σάν φυσική συνέπεια. Και, βέβαια, ξεπέρασε και τίς άνάγκες τῆς παιδικῆς ηλικίας για παιχνίδια, άνεμελιές και ἄλλες ἐπιπολαιότητες.

Ἦς σημειωθεῖ δέ, τέλος, ὅτι σ' αὐτή της τήν προσπάθεια δέν εἶχε συμμάχους τούς γονεῖς της, ἀλλά ἀντίθετα ἡ μητέρα της εἶχε πεθάνει ὅταν ἡ ἅγια ἦταν σέ πολύ μικρή ἡλικία καί ὁ πατέρας της ἦταν εἰδωλόατρης. Μέ ὁδηγό, λοιπόν, τό ἀγωνιστικό της φρόνημα καί συμπαραστάτη καί βοηθό τή χάρη τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ἔφτασε σ' αὐτό τό πνευματικό μεγαλεῖο.

Ἡ ἅγια Μαρίνα καί οἱ νέοι μας.

Ἦν θά ἐπιχειρούσαμε μία σύγκριση τῆς Ἁγίας Μαρίνας μέ τούς νέους καί τίς νέες τῆς ἐποχῆς μας, τότε τά συμπεράσματά μας, ὅπως ὅλοι ξέρουμε, εἶναι ἀποκαρδιωτικά. Τά σημερινά παιδιά αὐτῆς τῆς ἡλικίας ἢ εἶναι νωθρά καί ἄβουλα ἢ «ψάχνονται» καί τό παίζουν προβληματισμένα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς πάντα. Δηλαδή, «πουλᾶνε» προβληματισμό τή στιγμή πού τά ἴδια φέρονται μέ κάθε ἀνευθυνότητα. Συνήθως δέν ἐργάζονται ἀλλά ἀκόμη καί στή μοναδική τους σοβαρή ἀπασχόληση, πού εἶναι ἡ μελέτη καί οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ σχολείου, δέν ἔχουν τήν ἀπαιτούμενη ἐπιμέλεια, καί ἂν δέν ὑπῆρχε καί τό σπρώξιμο τῶν γονιῶν τους μπορεῖ καί στίς ὑποχρεώσεις τους αὐτές νά ἔδειχναν ἀδιαφορία.

Λεῖπει, δηλαδή, ἕνας τόπος ἀγωνιστικότητος, ἕνα πνεῦμα ζωντάνιας καί ἐνεργητικότητος. Καί, βέβαια, σ' αὐτό φταῖνε πολλοί, ἴσως καί ἴδιοι οἱ γονεῖς μέ τίς πολλές παροχές τους, καί ὅπωςδῆποτε τά ἴδια τά παιδιά, τά ὅποια βολεύονται σ' αὐτές τίς παροχές καί δέν ἀναζητοῦν καί τά ἴδια κάτι τό διαφορετικότερο.

Σ' αὐτές τίς διαπιστώσεις ὑπάρχουν ὅπωςδῆποτε καί ἐξαιρέσεις, ὅμως ἐμεῖς ἀναφερόμαστε στή γενική εἰκόνα τῶν σημερι-

νῶν νέων ἀπό τήν ὁποία λείπει τό στοιχεῖο τῆς ζωντάνιας καί τῆς ἀγωνιστικότητας. Καί, φυσικά, μέ τέτοιες προϋποθέσεις μία στάση, ὅπως αὐτή τῆς Ἀγίας Μαρίνας, δέν περνάει οὔτε ἀπό τή φαντασία τῶν σημερινῶν νέων. Ἔτσι, τό παράδειγμα τῆς Ἀγίας Μαρίνας εἶναι μία ὀδυνηρή ἔμπνευση ἢ γιά κάποιους ἕνας ἐφιάλτης.

Ἡ Ἀγία Μαρίνα καί οἱ ἐνήλικες χριστιανοί μας.

Ὅμως ἡ Ἀγία Μαρίνα μέ τήν ζωή της ἐλέγχει καί αὐτούς ἀκόμη τούς ἡλικιωμένους ἀνθρώπους. Πολλοί ἀπό τούς σημερινούς ἐνήλικες τρέχουν ἐδῶ κι ἐκεῖ, κατὰ τή γνώμη τους κάνουν πολλές θυσίες -στήν πραγματικότητα ὑπηρετοῦν πολλές ματαιοδοξίες-, καί μέσα σ' αὐτή τήν παραζάλη τους οὔτε κ' ἄν σκέπτονται ὅτι ὑπάρχουν καί πνευματικά ἀγαθά, ὑπάρχει καί ἄλλη ζωή, παράδεισος, ὑπάρχει καί ὁ θάνατος πού ἀνατρέπει μερικές φορές ἐντελῶς ξαφνικά τά σχέδιά τους γιά ὑγεία καί μακροήμερευση. Πιστεύω ὅτι καί γιά τούς σημερινούς ἐνήλικες ἰσχύουν μερικά πού ἰσχύουν καί γιά τούς νέους τῆς ἐποχῆς μας. Ἐχει διαδοθεῖ σήμερα ἡ χριστιανοσύνη ἡ «γλυκανάλατη», ἡ ζωή τῶν συμβιβασμῶν καί τῶν ὑποχωρήσεων καί σπάνια οἱ ἐνήλικες δίνουν στούς νέους παράδειγμα χριστιανικῆς ζωντάνιας καί ἀγωνιστικότητας.

Συμπέρασμα.

Ἡ Ἀγία Μαρίνα σέ πολύ σύντομο χρονικό διάστημα κατόρθωσε νά ἀποκτήσει σύνεση, χριστιανική ζωντάνια καί ἀγωνιστικότητα. **Ἐμεῖς, σέ ὅποια ἡλικία κι ἄν βρισκόμαστε, καλούμαστε χωρίς ὑπεκφυγές νά ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμά**

της. Ἄς τό καταλάβουμε καλά, *αύθεντική χριστιανοσύνη* σημαίνει ζωντάνια, αγωνιστικότητα, λεβεντιά καί πνεῦμα θυσίας καί αὐτοθυσίας.

Ἄγια Μαρίνα φώτιζέ μας καί ἐνίσχυε τόν «φτωχό» ἀγώνα μας!

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

(τεύχ. 111, Ιούλιος 2001)

Άρκετές φορές, σέ άλλες εύκαιρίες κηρυγματικές ή γραπτές, κάναμε διάφορες νύξεις σχετικά μέ τή **σημασία τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως**. Αὐτή τή φορά ἀπό τίς στῆλες τοῦ ἐνοριακοῦ περιοδικοῦ μας, μέ ἀφορμή τήν ἐορτή τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, θά ἀναφερθοῦμε ἀναλυτικότερα στό θέμα αὐτό γιά τούς ἐξῆς λόγους: Γιά νά ἐμβαθύνουμε ἀκόμη περισσότερο στό βίο καί τό φρόνημα τῆς Ἁγίας Μαρίνης, γιά νά καταλάβουμε ὅτι αὐτό τό φρόνημα βρίσκεται στά θεμέλια τῆς σκέψης καί τῆς συμπεριφορᾶς ὄλων γενικά τῶν ἁγίων ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά νά τοποθετηθοῦμε καί μεῖς ὑπεύθυνα καί ἐνσυνείδητα ἀπέναντι στήν ἀποστολή μας ὡς χριστιανῶν, ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

α) Ἡ Ἁγία Μαρίνα καί τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα ἦταν κόρη τοῦ Αἰδεσίου, ἱερέα τῶν εἰδώλων καί, ἐπειδή πέθανε ἡ μητέρα της ὅταν ἦταν πολύ μικρή, ἡ ἀνατροφή της ἀνατέθηκε σέ μία χριστιανή γυναίκα πού ζοῦσε ἔξω ἀπό τό χωριό πού καταγόταν ἡ ἁγία. Γιά τήν Ἁγία Μαρίνα τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως εἶχε τρεῖς κυρίως φάσεις. Ἡ πρώτη φάση ἦταν ἡ ἀντίθεση πού ἔβλεπε ἀνάμεσα σ' αὐτά πού πίστευε ὁ πατέρας της καί σ' αὐτά πού ἔμαθε καί ἔβαλε βαθιά στήν καρδιά της ἀπό τήν τροφή της. Τά παιδιά στή μικρή ἡλικία ἔχουν τή διάθεση, ἢ πολλές φορές ἀκόμη καί ἐξαναγκάζονται, νά ἀκολουθήσουν τίς ἀπόψεις τῶν γονιῶν τους. Γι' αὐτό τίς πιο πολλές φορές στά λόγια καί τή συμπεριφορά τῶν παιδιῶν ἀντανακλῶ-

νται οἱ ἀπόψεις καί οἱ συμπεριφορές τῶν γονιῶν. Εἶναι πράγματι βασανιστικό, μαρτυρικό γιά ἕνα μικρό παιδί νά διαπιστώνει ὅτι ἔχει ἀντίθετες ἀπόψεις μέ τούς γονεῖς του. Καί μάλιστα ἡ Ἁγία Μαρίνα διδάχτηκε ἀσφαλῶς ὅτι αὐτή ζοῦσε μέσα στήν ἀλήθεια καί ὁ πατέρας της μέσα στό ψέμα καί μάλιστα ὡς ἱερέας τῶν εἰδώλων ὑπηρετοῦσε τό ψέμα καί σέ τελευταία ἀνάλυση τό δαίμονα, ἀφοῦ οἱ θεοί τῶν εἰδώλων ἦταν κρυφά ἢ φανερά δαιμόνια.

Αὐτή ἦταν ἡ πρώτη φάση τοῦ συνειδητοῦ της μαρτυρίου. Ἡ χαώδης ἀπόσταση πού τή χώριζε ὡς πρός τήν πίστη ἀπό τό μοναδικό της γονέα, τόν πατέρα της.

Ἡ δεύτερη φάση ἦταν ὁ δικός της προσωπικός, ἐνσυνείδητος ἀγώνας. Ἡ Ἁγία Μαρίνα, ὅπως καί κάθε νέος ἄνθρωπος, ἀγωνίστηκε γιά νά μείνει πιστή στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνίστηκε καί κατάφερε νά κατανικήσει τόν πόλεμο τῆς σάρκας καί τῶν ποικιλώνυμων ἡδονῶν. Ἀγωνίστηκε ἐναντία στούς πειρασμούς τοῦ κόσμου καί τοῦ διαβόλου. Ἀγωνίστηκε γιά νά στολίσει τήν ψυχή της μέ τίς εὐαγγελικές ἀρετές. Τήν πίστη, τήν ἀγνότητα, τήν ἐλπίδα, τήν ἀγάπη, τήν ὑπομονή καί τήν πραότητα. "Ἐτσι, ἔγινε ἐκλεκτό καί πεντακάθαρο δοχεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τή δόξασε, τήν ἀξίωσε νά τελειώσει τόσο νωρίς τή ζωή της μέ τή δόξα τοῦ ἱεροῦ μαρτυρίου.

Ἡ τρίτη φάση, ὅπως καταλαβαίνουμε, εἶναι αὐτό τοῦτο τό ἱερό μαρτύριο τῆς Ἁγίας. Πολλές φορές, ὅταν διαβάζουμε ἕνα συναξάρι περιγράφεται τό μαρτύριο ἐνός μάρτυρα, τό ἐνδιαφέ-

ρον μας μένει στην τελική στιγμή που τελειώνει τό μαρτύριο. Ίσως, γιατί εἶναι αὐτό που φαίνεται καί μᾶς συγκινεῖ. Ὅμως, πῶς σημαντικό εἶναι μᾶλλον τό ἐσωτερικό, συνειδησιακό μαρτύριο, ἄσχετα ἂν δέ φαίνεται. Ἄραγε πόσο μεγάλο μαρτύριο συνειδησιακό ἦταν γιά τήν Ἁγία Μαρίνα τό ὅτι αὐτή τήν κρίσιμη ὥρα ἦταν ἀνθρώπινα ἐντελῶς μόνη της, χωρίς τήν ἐνθάρρυνση καί τή συμπαράσταση τῶν γονιῶν της; Καί μάλιστα πόση θλίψη προκαλοῦσε στήν ψυχή της τό γεγονός ὅτι ὁ πατέρας της ζοῦσε μέσα στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας καί ἴσως συμφωνοῦσε καί μέ τό μαρτύριο τοῦ παιδιοῦ του; Πόσο ψυχικό σθένος χρειάζεται νά φτάνει κανεῖς νά συγχωρεῖ τούς βασανιστές του, νά αἰσθάνεται οἶκτο γι' αὐτούς καί νά παρακαλεῖ τήν ὥρα τοῦ μαρτυρίου τό Θεό, ὄχι μόνο νά τούς συγχωρήσει, ἀλλά καί νά τούς φωτίσει νά ὀδηγηθοῦν στήν ἀληθινή θεογνωσία;

β) Ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι μάρτυρες τῆς συνειδήσεως.

Μάρτυρες τῆς συνειδήσεως ἦταν ὅλοι οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Κήρυτταν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἀγωνίζονταν ὑπέρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Θείου Νόμου. Αὐτό πολλές φορές τούς ἔκανε ἀντίπαλους πρός τούς κρατοῦντες, γι' αὐτό καί ὀδηγήθηκαν σέ ταλαιπωρίες καί διώξεις μέχρι καί θανατώσεως.

Μάρτυρες τῆς συνειδήσεως ἦταν καί ὁ τίμιος Πρόδρομος ὁ ὁποῖος, καυτηριάζοντας τίς ἠθικές ἐκτροπές τοῦ Ἡρώδη καί τῆς Ἡρωδιάδος, ἀλλά καί καταγγέλλοντας τήν ὑποκρισία τῶν Φαρισαίων, προκάλεσε τή μῆνη ὄλων αὐτῶν καί τελικά ὀδηγήθηκε στό μαρτύριο τοῦ αἵματος. Ἡ μήπως δέν ἦταν συνειδησιακό

μαρτύριο, τό ὅτι ζοῦσε ἀπλά, λιτά, ἀσκητικά, ἐστερημένα, μόνος του στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνη, προκειμένου νά ζήσει μέ ἀπόλυτο σεβασμό ἀπέναντι στό Νόμο τοῦ Θεοῦ;

Ὁ πρῶτος καί ἀναντικατάστατος μάρτυρας ὄλων τῶν ἐποχῶν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἐσφράγισε μέ τό αἷμα Του τήν τριετῆ διδασκαλία καί διακονία Του, ἀλλά καί ὄλα αὐτά τά τρία χρόνια ὑπέμεινε καί ἀνεχόταν τήν ἀχαριστία, τήν ὑποκρισία, τήν ἰδιοτέλεια καί ἀνειλικρίνεια πολλῶν ἀνθρώπων πού τόν πλησίαζαν. Ἀκόμη καί ἀνάμεσα στούς δώδεκα μαθητές Του βρέθηκε ἕνας προδότης. Πόση προδοσία γνώρισε καί γνωρίζει ὁ Κύριός μας ἀπό ὄλους τούς μέχρι σήμερα μαθητές Του, ἀπό ὄλους ἐμᾶς τούς εὐεργετηθέντας; Καί, μάλιστα, πόσο «λυπεῖται» ὁ Θεός ἀπό τήν περιφρόνηση τῆς θυσίας καί τῆς προσφορᾶς Του; Μήπως αὐτό πού «λυπεῖ» περισσότερο τό Θεό εἶναι τό νά περιφρονεῖται καί νά παραμένει ἀναξιοποίητη ἀπό ὀρισμένους ἀνθρώπους ἡ θυσία καί ἡ ἐν γένει προσφορά Του γιά τή σωτηρία μας;

Ὅλους αὐτούς τούς τρεῖς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες πού ἡ Ἐκκλησία μας πλούτισε μέ ἑκατομμύρια ἀγίων μαρτύρων μποροῦμε ἄραγε νά ἀναλογιστοῦμε ἢ νά καταγράψουμε τό συνειδησιακό μαρτύριο πού ἔζησε ὁ κάθε μάρτυρας μέχρι τήν ὀλοκλήρωση τοῦ μαρτυρίου του; Ἡ ἀργότερα, ὅταν ἄρχισε νά δυναμώνει τό μεγάλο ρεῦμα τοῦ μοναχισμοῦ, πού εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος μέ τή μορφή τοῦ ἀσκητικοῦ συνειδησιακοῦ μαρτυρίου, ποιός μπορεῖ νά καταγράψει ὄλον αὐτόν τόν ἐσωτερικό πνευματικό ἀγῶνα τόσων πολλῶν καί

μεγάλων ἀθλητῶν τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς; Ἐχομε καταγεγραμμένους ὀρισμένους λόγους, κάποια ἐλάχιστα συγγράματα ἀσκητικῶν πατέρων καί ἀποροῦμε μπροστά στόν πλοῦτο τῶν ἐσωτερικῶν τους βιωμάτων. Μόνο ὁ Θεός γνωρίζει τόν κρυφό ἐσωτερικό, συνειδησιακό ἀγῶνα τόσων ἀναρρίθμητων ἀγωνιστῶν τῆς ἀρετῆς.

γ) Ἐμεῖς ὡς μάρτυρες τῆς συνειδήσεως.

Μετά ἀπό ὅλα ὅσα ἀναφέραμε τό καθῆκον μας εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό προφανές. Ἄν θέλουμε νά μιμηθοῦμε τόν Κύριο καί Θεό μας, τήν Ἁγία Μαρίνα καί ὅλους τοὺς ἀγίους στό μάρτυριο τῆς συνειδήσεως πρέπει νά ἀκολουθήσουμε πιστά τήν ἐξῆς σχηματική πορεία:

- Νά πάρουμε στά σοβαρά καί μέ ἀποφασιστικότητα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τή χριστιανική μας ζωή, γενικά.
- Νά ἔχομε βάθος καί ποιότητα σ' αὐτά πού λέμε καί κυρίως σ' αὐτά πού πράττουμε.
- Ἡ ἐποχή μας δέ σηκώνει ρηχότητες καί ὑποκριτικές συμπεριφορές. Τοὺς «νερόβραστους» χριστιανούς κανένας δέν τοὺς παίρνει στά σοβαρά.
- Ἐνα παιδάκι, ἡ Ἁγία Μαρίνα φέρθηκε μέ τόσο μεγάλη σοβαρότητα. Ἐμεῖς μέχρι πότε θά παιδιαρίζουμε;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΕΝΟΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΜΑΣ	σελ. 3
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 5, Ιούλιος 1992)</i>	
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ	σελ. 6
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 5, Ιούλιος 1992)</i>	
ΤΑ ΜΑΓΙΑ	σελ. 8
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 17, Ιούλιος 1993)</i>	
Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ	σελ. 10
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 29, Ιούλιος 1994)</i>	
ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ;	σελ. 14
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 41, Ιούλιος 1995)</i>	
Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ!	σελ. 17
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 53, Ιούλιος 1996)</i>	
Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ	σελ. 20
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 53, Ιούλιος 1996)</i>	
Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ (Μιά «κοπελίτσα» μας διδάσκει)	σελ. 23
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 65, Ιούλιος 1997)</i>	
Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ	σελ. 27
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 77, Ιούλιος 1998)</i>	
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ	σελ. 28
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 89, Ιούλιος 1999)</i>	
ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ	σελ. 32
<i>(Διδαχή και Ένημέρωση, τεύχ. 111, Ιούλιος 2001)</i>	